

การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

The Results of Using a Practice-Based English Learning Activity set of 3 Grade Students

สาธิตา พูลสวัสดิ์*สุดาพร พงษ์พิชญ์* ชุตินา วัฒนะศิริ*

Sathiya Pulsawad* Sudaporn Pongpisanu* Chutima Vatanakhiri*

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น*

Saint John's University, Thailand*

Corresponding Author's Email: sathiyaamelia@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน และ3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านซับน้อย ตำบลวังไทร อำเภอบางบาล จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.14/88.33 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประสิทธิภาพ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, รูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน

Abstract

This research aims to 1) The results of using a practice-based English learning activity set of 3 grade students to be effective according to the 80/80 criteria 2) compare the English language learning achievement of grade 3 students before and after school. by using an English learning activity set with a practical model as a base and 3) study the students' satisfaction with the English learning activities series. with a practical model as a base of students in grade 3 The samples used in this research were students in grade 3/1 at Ban Sap Noi School, Wang Sai Sub-district, Pak Chong District, Nakhon Ratchasima Province. Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office, Region 4, Semester 2, Academic Year 2021, 24 people acquired by Simple Random Sampling by lottery method The statistics used in the research were to find the mean and standard deviation.

The results showed that 1)English learning activities series on the results of using a practice-based English learning activity set of 3 grade students to develop effective 80.14/88.33 above performance benchmarks 80/80 2) English Language Learning Achievement The results of using a practice-based English learning activity set of 3 grade students after school was statistically significantly higher than before at the 0.05 and 3) The students were satisfied with The results of using a practice-based English learning activity set of 3 grade students at the highest level.

Keywords: learning activity series, English language learning achievement, practice-based model

บทนำ

ปัจจุบันกระแสสังคมโลกเข้ามามีบทบาทสำคัญการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ และแผนการพัฒนาประเทศ ประเทศไทยจึงไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงการเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงในรูปแบบต่างๆ และต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงรอบด้าน และดำเนินไปตามครรลองของระเบียบสังคมใหม่ อาทิ การรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจ การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ การเคลื่อนย้ายแรงงานการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพจึงเป็นส่วนสำคัญในการบริหารจัดการประเทศอย่าง และเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถแข่งขัน และมีพื้นที่ในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเน้นการสร้างเสริมสมรรถนะ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาตน (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558)

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น พบว่า ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถ และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยมีการจัดให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และกำหนดไว้ในหลักสูตรให้เรียนภาษาอังกฤษ 12 ปี และพัฒนาหลักสูตรในแต่ละระดับชั้นให้ต่อเนื่องสอดคล้องกับสภาพผู้เรียน และสภาพความต้องการของท้องถิ่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบาย และมีความพยายามในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามระดับความสามารถของนักเรียน นักศึกษาไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับที่ต่ำมาก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับผลการจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยดัชนี EF English Proficiency Index ปี ค.ศ. 2020 จากผลการสำรวจพบว่าผลคะแนนความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยเท่ากับ 47.61 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 74 จาก 100 ประเทศที่เข้าร่วมการทดสอบ จากคะแนนดังกล่าวประเทศไทยจึงถูกจัดไว้ในกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ‘ระดับต่ำมาก’ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชียที่มีประเทศเข้าร่วมการทดสอบ 25 ประเทศ ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 17 และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน พบว่าคะแนนของประเทศไทยอยู่ใน 3 อันดับสุดท้ายโดยมีคะแนนนำประเทศเมียนมาและกัมพูชาจากประเทศอาเซียนที่อยู่ในผลการสำรวจนี้เพียง 8 ประเทศ (EF English Proficiency Index, 2020)

ปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) นโยบายการปฏิรูปที่สำคัญและส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษคือการนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) มาปรับใช้เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยกระทรวงศึกษาธิการใช้ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษดังนี้ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีระดับความสามารถทางภาษาผู้เริ่มต้นทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีความจำเป็นในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กันการรู้ภาษาอังกฤษจึงช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติได้ดียิ่งขึ้น และเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน (ชญาพร อุปจันโท, 2561)

ดังนั้นจากหลักการและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเลือกทำการศึกษา ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิผลโดยผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ รวมถึงเพื่อมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้กิจกรรม

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ให้เป็นการเรียนรู้ที่กระตุ้นทักษะทางปัญญา ส่งเสริมกระบวนการคิด และพัฒนาทักษะทางอารมณ์ ซึ่งการเรียนรู้ลักษณะนี้เป็นการสร้างคุณลักษณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พึงประสงค์ให้ใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักคิดแก้ปัญหา และสามารถพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานนำไปใช้ให้มีประสิทธิผลต่อผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experiment Research) โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design (ชญาพร อุจันโท, 2561) เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านชันน้อย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวเก็บข้อมูลระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 30 ข้อ
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 10 คาบ โดยไม่นับรวมเวลาทดสอบก่อนและหลังเรียน ดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการทดลองทั้ง 10 แผน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับทดสอบก่อนเรียน
4. ตรวจสอบให้คะแนนการทดสอบหลังเรียน เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา และการวัดผลประเมินผล
2. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน รูปแบบ และลักษณะของชุดกิจกรรมต้องให้เหมาะสมกับตัวผู้เรียน ความสนใจ ตามหลักการพัฒนาผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำชุดกิจกรรม
3. ผู้วิจัยคัดเลือกบทเรียน เลือกสาระการเรียนรู้ที่สำคัญซึ่งเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกสาระการเรียนรู้ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีเนื้อหาและระยะเวลาการทดลอง ที่ใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

เนื้อหาที่ใช้ Unit 1 Home Sweet Home

- | | |
|--|------------------------|
| 1. My family. | จำนวน 2 แผนการเรียนรู้ |
| 2. How many people are there in your family? | จำนวน 2 แผนการเรียนรู้ |
| 3. My job. | จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ |
| 4. My family photo. | จำนวน 2 แผนการเรียนรู้ |
4. ออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กำหนดรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้กับนักเรียน คือให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้แบบเดี่ยวและเป็นกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะมีผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในลักษณะคนเก่งช่วยคนอ่อน เพื่อแสวงหาความรู้ไปพร้อมๆกันอย่างเป็นขั้นตอนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยยึดกลุ่มสัมฤทธิ์ และเน้นการทำงานกลุ่มอย่างเป็นขั้นตอน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 5 - 6 คน ที่มีระดับผลการเรียนรู้สูง ปานกลาง และต่ำเป็นอัตราส่วน 1 : 3 : 1 (ชญาพร อุปจันโท, 2561)

5. ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียนและสาระการเรียนรู้ ซึ่งชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ มีจำนวนชุดการเรียนรู้ 4 ชุด ที่สร้างขึ้นครั้งนี้ ในแต่ละชุดกิจกรรมประกอบด้วย

1. คำนำ
2. สารบัญ
3. คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
4. คำชี้แจงสำหรับครู
5. คำแนะนำการใช้ชุดเสริมทักษะสำหรับนักเรียน
6. สาระสำคัญ ตัวชี้วัด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้
8. ใบความรู้
9. แบบฝึกกิจกรรมการเรียนรู้
10. แบบเฉลยชุดกิจกรรม

6. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา เนื้อหา พร้อมทั้งด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการนำเสนอกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล แล้วนำไปแก้ไขตามข้อเสนอนี้

7. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ประกอบด้วย

- 7.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน
- 7.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน
- 7.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน
- 7.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน
- 7.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน จำนวน 1 ท่าน

เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้ค่า IOC ประเมินและให้ข้อเสนอแนะต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการแบ่งการให้คะแนนเป็น 3 ระดับคือ

- คะแนน +1 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้อง/เหมาะสม
- คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษสอดคล้อง/เหมาะสม
- คะแนน -1 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษไม่มีความสอดคล้อง/เหมาะสม

8. เมื่อพิจารณาและตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมกับเนื้อหา และหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ซึ่งดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมิน มีตั้งแต่ 0.50 – 1.00 เป็นข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงของเนื้อหาที่ใช้ได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลปรากฏว่า เมื่อได้คะแนนที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์แล้วให้นำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยมีคะแนนระหว่าง มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.35 - 0.80 และมีค่าอำนาจ จำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 -0.80 แล้วนำไปใช้ในการวิจัย พบว่า ค่า p เท่ากับ 0.40 – 0.80 และค่า r เท่ากับ 0.20 – 0.60

9. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย 80/80 ตามลำดับขั้นดังนี้

9.1 80 ตัวแรก ทดลองใช้ครั้งที่ 1 แบบ 1:1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนหนองสาหร่าย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน โดยสุ่มจากกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจทางภาษา ความเข้าใจของนักเรียน จากชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบ และการทำกิจกรรมของนักเรียนระหว่างเรียน พบว่า $E_1/E_2 = 64.67/67.78$

9.2 80 ตัวหลัง ทดลองใช้ครั้งที่ 2 แบบกลุ่มย่อย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านซับน้อย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน โดยสุ่มจากกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน แบบ 3 : 4 : 3 คน เพื่อแน่ใจว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทดสอบภาคปฏิบัติ พบว่า $E_1/E_2 = 76.66/75.16$

10. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผ่านการทดลองและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำมาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านซับน้อย ตำบลวังไทร อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 24 คน

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ศึกษาขั้นตอนการเขียนแผน และองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้ สาระสำคัญ มาตรฐานและตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้การวัดและประเมินผล
3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อจัดทำเสร็จแล้ว นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา เนื้อหา พร้อมทั้งด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการนำเสนอ กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย
 - 4.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน
 - 4.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน
 - 4.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน
 - 4.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน
 - 4.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน จำนวน 1 ท่าน

เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้ค่า IOC ประเมินและให้ข้อเสนอแนะต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการแบ่งการให้คะแนนเป็น 3 ระดับคือ

คะแนน +1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/เหมาะสม

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสอดคล้อง/เหมาะสม

คะแนน -1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้อง/เหมาะสม

8. เมื่อพิจารณาและตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมกับเนื้อหา และหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ซึ่งดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมิน มีตั้งแต่ 0.50 – 1.00 เป็นข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงของเนื้อหาที่ใช้ได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลปรากฏว่า เมื่อได้คะแนนที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์แล้วให้นำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยมีคะแนนระหว่าง มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.35 - 0.80 และมีค่าอำนาจ จำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 แล้วนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

9. หลังจากนำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

10. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้ในกลุ่มโรงเรียนหนองสาหร่าย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ความถูกต้อง ความเหมาะสม และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

11. นำผลจากการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้มาแก้ไขปรับปรุง และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านซับน้อย

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวนข้อสอบ 60 ข้อ 4 ตัวเลือก โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบการหาค่าความยากง่าย คัดเหลือ 30 ข้อ ไปใช้ได้จริง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาสาระของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเน้นศึกษาสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้

2. สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรสาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามตารางวิเคราะห์ตามจุดประสงค์ในแผนการเรียนรู้ โดยสร้างจำนวน 60 ข้อ เป็นชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบผิด ไม่ตอบ ตอบมากกว่าหนึ่งตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

ผลรวมคะแนนทุกข้อเป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน

3. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 60 ข้อ และคัดเลือกให้เหลือ 30 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม กับจุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการวัด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา พิจารณาข้อสอบแต่ละข้อว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้ หรือไม่โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อสอบมีความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่มีความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้

ซึ่งได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 เป็นข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงของเนื้อหาที่ใช้ได้ (Lynn M. R, 1986)

5. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วและได้แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

6. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปดำเนินการทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ผ่านการเรียนด้วยชุดกิจกรรมมาแล้ว จำนวน 20 คน เพื่อดำเนินการหาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. ตรวจให้คะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนทำ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อที่นักเรียนทำถูก ให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่นักเรียนทำผิด/ไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก

8. นำผลการตรวจคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายข้อ เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือก ข้อสอบที่เข้าเกณฑ์มีระดับความยาก

9. คัดเลือกแบบทดสอบเฉพาะข้อที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป โดยให้ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา พบว่า $p = 0.40 - 0.80$ ค่า $r = 0.20 - 0.60$

10. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Method, 1993) มีค่าความ เชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.81

11. จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยต่อไป

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ศึกษาเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบของการวัดความพึงพอใจเป็นแบบประเมินค่าของลิเคิร์ท 5 อันดับ (เพ็ญภา ตลับกลาง, 2562) โดยกำหนดตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึงมากที่สุด 4 หมายถึงมาก 3 หมายถึงปานกลาง 2 หมายถึงน้อย 1 หมายถึงน้อยที่สุด

การแปลความหมายภาพรวมทั้งฉบับ

4.51 - 5.00 หมายถึงมากที่สุด 3.51 - 4.50 หมายถึงมาก 2.51 - 3.50 หมายถึงปานกลาง
1.51 - 2.50 หมายถึงน้อย 1.00 - 1.50 หมายถึงน้อยที่สุด

นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านตรวจสอบ เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง

และให้ข้อเสนอแนะ ถ้าข้อใจมีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60ขึ้นไป แสดงว่าข้อนั้นมีความสอดคล้อง ถ้าข้อใดมีค่าความสอดคล้องต่ำกว่า 0.60 ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นนั้น แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องอีกครั้ง ซึ่งได้ค่า IOC ระหว่าง 0.60 - 1.00

นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดสอบกับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินการวิจัย มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนจอนถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านชันน้อย เพื่อขอความอนุเคราะห์ใช้สถานที่ทดลอง
2. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน บันทึกคะแนนไว้เพื่อเปรียบเทียบผลกับคะแนนหลังเรียนผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
4. เก็บคะแนนที่ได้นำไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติต่อไปการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคำนวณหาค่าทางสถิติโดยการวิเคราะห์สมมติฐานและใช้ค่าสถิติดังนี้
 - 4.1 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษโดยใช้แบบวัดประสิทธิภาพ E1/E2 ตามเกณฑ์ 80/80
 - 4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียน หลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที (t-test Dependent Samples)
 - 4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำค่าที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจจากแบบสอบถามความพึงพอใจมาเทียบกับค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 นั้น ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินและทดสอบรายบุคคล จำนวน 5 คน โดยสุ่มจากกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน จากนั้นนำไปทดลองกลุ่มเล็ก เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากนั้นนำชุดกิจกรรมไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1

โรงเรียนบ้านซับน้อย ตำบลวังไทร อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 24 คน เพื่อหาประสิทธิภาพอีกครั้งหนึ่ง ผลการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนำไปคำนวณค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนได้ผลดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชุดการสอน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)			ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)		
	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ
รวม	30	24.04	80.14	30	26.50	88.33

จากตารางที่ 5 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/ E2) โดยเฉลี่ย 80.14/88.33 โดยมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 80.14 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 88.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 24 คน ทั้งก่อนและหลังเรียน นำมาเปรียบเทียบผลการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการศึกษาได้ผลดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน

	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	t	Sig.
คะแนนก่อนเรียน	30	24.04	6.809	.000*
คะแนนหลังเรียน	30	26.50		

**p<.05

จากตารางที่ 6 พบว่า การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีผลการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการศึกษา (t) เท่ากับ 6.809 ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 24.04 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 26.50 คะแนน และค่า Sig. เท่ากับ .000 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ กระตุ้นให้คิด	4.75	0.44	มากที่สุด	2
นักเรียนได้อ่านออกเสียงจริง	4.71	0.46	มากที่สุด	5
การเสนอเนื้อหามีความน่าสนใจ	4.75	0.44	มากที่สุด	3
การเสนอเนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย เข้าใจได้เอง	4.63	0.49	มากที่สุด	6
ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน	4.58	0.50	มากที่สุด	8
มีภาพประกอบช่วยให้น่าสนใจ สีสันน่าเรียน	4.75	0.44	มากที่สุด	4
มีกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง	4.58	0.50	มากที่สุด	9
ความแปลกใหม่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.63	0.49	มากที่สุด	7
ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ มีประโยชน์ในการช่วยจำ คำศัพท์	4.54	0.51	มากที่สุด	10
เวลามีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.79	0.41	มากที่สุด	1
โดยภาพรวม	4.67	0.47	มากที่สุด	

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เวลามีความเหมาะสมกับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ชื่นนำเข้าสู่บทเรียนมีความน่าสนใจ กระตุ้นให้คิด การเสนอ

เนื้อหาที่น่าสนใจ และมีภาพประกอบช่วยให้น่าสนใจ สีสันน่าเรียน เป็นจำนวนเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ มีประโยชน์ในการช่วยจำคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.14/88.33 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประสิทธิภาพ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.14/88.33 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประสิทธิภาพ 80/80 อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษได้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน และสภาพความต้องการของผู้เรียน โดยในชุดกิจกรรมใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก ซึ่งจะเน้นการลงมือปฏิบัติจริง ในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้นักเรียนในกลุ่มเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ส่วนครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในแต่ละกิจกรรม จึงทำให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร ชาญวิจิตร (2560) ได้ศึกษาผลของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถ การฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aslam and Mazher (2015) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน พบว่า ผลส่วนใหญ่เกือบ 88% ที่ครูผู้สอนใช้กิจกรรมเหล่านี้อยู่แล้วซึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ นั้นส่งผลที่ดีต่อนักเรียนและรวมถึงครูผู้สอนด้วยและครูผู้สอนยังมีมุมมองที่เปลี่ยนจากวิธีการแปลไวยากรณ์เป็นการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเพราะเป็นวิธีที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิผลโดยผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ผลเป็นไปตามจุดประสงค์ของผู้สอนคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่กระตุ้นทักษะทางปัญญา ส่งเสริมกระบวนการคิดและพัฒนาทักษะทางอารมณ์ ซึ่งการเรียนรู้ลักษณะนี้เป็นการสร้างคุณลักษณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พึงประสงค์ให้ใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จัก คิดแก้ปัญหา และสามารถพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐานนำไปใช้ให้มีประสิทธิผล ต่อผู้เรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญาพร อุปจันท (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการที่ดีขึ้นหลังจากใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร ชาณูจิตร (2560) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถ การฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำมาใช้มี ประสิทธิภาพในการเรียนรู้เนื้อหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน มีจุดมุ่งหมาย สนุกสนาน และมีความน่าสนใจดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจกิจกรรม ไม่ซ้ำซากจนก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญภา ตลับกลาง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียน เขต พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร ไชยลา ผาสุข บุญธรรม และ เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ทักษะการเขียน และทักษะการนำเสนอสาระภาษาอังกฤษ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานมีความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงานเป็นฐานอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็น และเน้นสร้างบรรยากาศแบบการมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ไปใช้กับการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในรูปแบบอื่น เพื่อตรวจสอบว่าการจัดการเรียนรู้แบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้สามารถทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านอื่นๆ ได้หรือไม่ เช่น ด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การสร้างสรรค์ และความรับผิดชอบ เป็นต้น
2. ควรศึกษาผลการใช้วิธีการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบปฏิบัติเป็นฐาน ที่มีต่อตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การศึกษาทัศนคติหรือเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับครูและนักเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). การใช้การบูรณาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1.รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชัชริย์ บุญนาค. (2561). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564 –2568. การประชุมวิชาการ เสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ ครั้งที่ 2 “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018”.
- ชญาพร อุปจันโท. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารศรีล้านช้างปริทรรศน์, 4(1), 37-46.
- ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถการฟัง การพูด และความมั่นใจ ในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา หลักสูตรและการเรียนการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ประภัสสร ไชยถา ผาสุข บุญธรรม และ เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ทักษะการเขียน และทักษะการนำเสนอสาระภาษาอังกฤษ โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. Graduate School Journal,10(3), 101-118.
- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2560). เอกสารประกอบการบรรยายการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพอาจารย์ เพื่อการ เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- เพ็ญภา ตลับกลาง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอน กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.โรงเรียนหนองสาหร่าย. (2564). ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนบ้านหนองสาหร่าย. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://data.boppobec>. สืบค้นวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2565.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกระดับจากผลการประเมินการจัดการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติ. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **แนวปฏิบัติ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: บริษัทจามจุรีโปรดักส์ จำกัด.
- สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล. (2561). การออกแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน. วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 5(1), 16-28.
- Aslam, A., and Mazher. (2015). **Enhancing communication skills of ESL primary students through activity based learning**. European Journal of Language Studies, 2(1), 1-15
- Ceilk. (2018). **The Effects of Activity Based Learning on Sixth Grade Students' Achievement and Attitudes towards Mathematics Activities**. Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education, 14(1), 1963-1977. EF English Proficiency Index. (2020).
- EF English Proficiency Index (2020). **(English Proficiency Index)**. EF EPI; EF English Proficiency Index A Ranking of 100 Countries and Regions by English Skills. pdf.
- Hag, K., and Bangash. (2017). **Development of speaking skills through activity based learning at elementary level**. Eurasian journal of education research, 69(241-252).
- Kuder, Frederic G. and M.W. Richardson. (1937). **The Theory of the Estimation of Test Reliability, Psychometrika**. 2(September 1937), 151-160
- Lynn M. R. (1986). **Determination and quantification of content validity**. Nursing Research 1986; 35: 382-385.